

ingediend op **1296** (2021-2022) – Nr. 1
18 mei 2022 (2021-2022)

Voorstel van decreet

van Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts, Steven Coenegrachts,
Arnout Coel, Bart Dochy en Freya Perdaens

tot wijziging van het Mestdecreet,
wat het invoeren van de mogelijkheid
om adviescommissies op te richten
en de afschaffing van de
nutriëntenemissierechten-MVW betreft,
en tot wijziging van het decreet van 25 april 2014
betreffende de omgevingsvergunning,
wat het invoeren van overgangsmaatregelen voor vergunningen
in het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof betreft

TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

Op 23 februari 2022 bereikte de Vlaamse Regering een akkoord over de aanpak van het stikstofprobleem. In dat akkoord zijn verschillende maatregelen opgenomen. Een eerste, noodzakelijke stap in dat kader is ervoor zorgen dat de veestapel niet meer kan groeien.

De mestregelgeving bevat een regeling waardoor landbouwbedrijven kunnen groeien via bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking (de nutriëntenemissierechten-MVW of NER-MVW). De invoering van de NER-MVW-regeling heeft in een aantal deelsectoren een groei van de veestapel (voornamelijk van pluimvee en varkens) mogelijk gemaakt en ligt mee aan de basis van het stagneren van de ammoniakuitstoot sinds 2007-2008, na een periode met gestage afname sinds 1990. Om die reden wordt met dit voorstel van decreet de uitbreidingsmogelijkheid via de NER-MVW-regeling beëindigd.

Een tweede wijziging aan het Mestdecreet heeft betrekking op het feit dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid moet hebben om adviescommissies op te richten. Omdat het om een erg complexe materie gaat, is het raadzaam dat de Vlaamse Regering commissies kan oprichten die over de nodige wetenschappelijke expertise in de verschillende betrokken materies beschikken zodat een integrale en multidisciplinaire benadering kan worden gegarandeerd. Op die manier kan er ook voor gezorgd worden dat het beleid en de wetgeving voldoende wetenschappelijk onderbouwd zijn.

Daarnaast voorziet dit voorstel van decreet in een verlenging van de geldigheidsduur van de milieu- en omgevingsvergunningen van bestaande veehouderijen en mestverwerkingsinstallaties die aflopen of zijn afgelopen in de loop van 2022 of 2023 en waarvoor, gelet op de stikstofproblematiek in speciale beschermingszones, nog geen nieuwe vergunningsaanvraag kan worden ingediend conform de nieuwe regels van de definitieve PAS-regeling (PAS: Programmatische Aanpak Stikstof). De verlenging wordt ook toegepast voor vergunningen die in 2021 zijn afgelopen en waarvoor tijdig een hernieuwing werd aangevraagd.

De vergunningen worden verlengd tot 31 december 2023. Als de Vlaamse Regering voor 1 januari 2023 overgaat tot de definitieve vaststelling van de PAS, worden de vergunningen verlengd tot 1 juli 2024. Die laatste verlenging gebeurt van rechtswege voor verlengingen die conform de bij dit voorstel van decreet ingevoerde regeling plaatsvinden tot 31 december 2023.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Dit artikel betreft de opheffing van de bepalingen over NER-MVW in het Mestdecreet.

Vlaanderen moet tegen 2050 de instandhoudingsdoelstellingen (IHD's) realiseren en de Europees te beschermen natuur in een gunstige staat van instandhouding brengen. Momenteel bevinden veel habitats en soorten zich nog in een ongunstige staat van instandhouding doordat onder meer de depositie van stikstof momenteel

te hoog is. Een reductie van de ammoniakuitstoot afkomstig van de uitbating van veehouderijen en mestverwerkingsinstallaties is daarvoor noodzakelijk.

Daarnaast blijkt uit de evaluatie van de waterkwaliteit, zoals is bepaald door het Mestdecreet, dat die doorgaans niet verbetert en soms zelfs afgenomen is ten opzichte van de uitgangssituatie van MAP 6 (MAP: mestactieprogramma).

Daardoor wordt duidelijk dat de veestapel op dit ogenblik niet verder kan groeien. De stopzetting van de NER-MVW-regeling is dan ook noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de veestapel niet meer kan groeien. De invoering van de NER-MVW-regeling heeft immers in een aantal deelsectoren een groei van de veestapel (voornamelijk van pluimvee en varkens) mogelijk gemaakt en ligt mee aan de basis van het stagneren van de ammoniakuitstoot sinds 2007-2008, na een periode van gestage afname sinds 1990. Met artikel 2 van het voorliggende voorstel van decreet wordt de NER-MVW-regeling dan ook opgeheven.

De bepalingen over NER-MVW zijn in het Mestdecreet terug te vinden in een aparte afdeling, namelijk hoofdstuk VI, afdeling III. Die afdeling III, met als opschrift Bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, bestaat uit artikel 35, 36 en 37. Met artikel 2 van het voorliggende voorstel van decreet wordt de volledige afdeling opgeheven, waardoor het systeem van de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking ophoudt te bestaan.

Artikel 3 en 4

Deze artikelen betreffen het opnieuw invoeren van hoofdstuk X en artikel 45 van het Mestdecreet over de mogelijkheid van de Vlaamse Regering om adviescommissies op te richten.

Het is raadzaam om hoofdstuk X opnieuw in te voegen en artikel 45 daarin op te nemen. Hoofdstuk X en artikel 45 werden immers opgeheven, maar worden nu opnieuw ingevoegd met een andere invulling, namelijk met organisatorische bepalingen.

Het voorliggende artikel 4 machtigt de Vlaamse Regering om commissies op te richten die onderzoek doen naar en advies geven over duurzame teelt- en bemestingspraktijken, en over aangelegenheden die te maken hebben met de omgevingseffecten veroorzaakt door agrarische of para-agrarische activiteiten, zoals het houden van dieren, het telen van planten en de productie, het gebruik, de bewerking, de verwerking, de opslag en het transport van meststoffen. De term omgevingseffecten krijgt een ruime invulling: het gaat onder meer om emissies, ruimtelijke effecten en effecten op het klimaat en de biodiversiteit.

De op te richten commissie of commissies voor duurzame teelt- en bemestingspraktijken kunnen advies uitbrengen over de verschillende factoren van de nieuwe praktijken die ze voorstellen, zoals de impact op milieukundige aspecten zoals lucht, water, bodem, klimaat, erosie en circulariteit, de technische toepasbaarheid, de economische en landbouwkundige haalbaarheid en de handhaafbaarheid.

Omdat het om een erg complexe materie gaat, is het raadzaam dat er commissies kunnen worden opgericht die over de nodige wetenschappelijke expertise in de verschillende betrokken materies beschikken, onder meer met betrekking tot broeikasgassen, mestverwerking, ammoniak en geur, agrarische bouwkunde enzovoort. Op die manier kan een integrale en multidisciplinaire benadering worden gegarandeerd.

Voor de beleidsonderbouwing voor luchtmissies door veeteelt wordt gebruikgemaakt van de wetenschappelijke adviezen van het Instituut voor Landbouw-,

Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) en van vergelijkbare wetenschappelijke instanties. Het betreft meer bepaald luchtmissies gerelateerd aan de exploitatie van veehouderijen en mestverwerking, zoals die van ammoniak, geur en geurcomponenten, broeikasgassen (methaan en lachgas), fijnstof en sanitaire aspecten. Het gaat om beleid rond maatregelen zoals ammoniakemissiearme stalsystemen, ammoniakreducerende maatregelen enzovoort.

De mogelijkheid om een of meer commissies op te richten beperkt zich echter niet tot aangelegenheden zoals luchtmissies. Het gaat algemeen om duurzame teelt- en bemestingspraktijken en aangelegenheden zoals omgevingseffecten, met inbegrip van emissies, ruimtelijke effecten en effecten op het klimaat en de biodiversiteit.

Artikel 5

Dit artikel bevat een overgangsregeling voor bestaande NER-MVW.

Voor landbouwers die vandaag al over NER-MVW beschikken, worden in artikel 5 van het voorliggende voorstel van decreet twee overgangsbepalingen opgenomen.

De eerste overgangsbepaling, die wordt opgenomen in een nieuwe paragraaf 28, bevat het algemene principe dat landbouwers die op 1 mei 2022 al over NER-MVW beschikken, die behouden en dat die NER-MVW voor hen verder beoordeeld worden op basis van de regels die van kracht waren op 1 januari 2022. Die landbouwers kunnen dus, net zoals iedereen, geen nieuwe NER-MVW meer aanvragen, maar voor de NER-MVW die ze al hebben, verandert er in principe niets.

De tweede overgangsbepaling, die wordt opgenomen in een nieuwe paragraaf 29, bevat een regeling voor landbouwers die vandaag al over NER-MVW beschikken maar die gevoelig minder dieren houden van de diersoort waarop hun NER-MVW betrekking hebben. De eerste twee kalenderjaren van een aanvraag van NER-MVW moet de landbouwer alleen de gerealiseerde uitbreiding verwerken en 25 procent van de aangevraagde uitbreiding, maar vanaf het derde kalenderjaar moet die landbouwer de volledige uitbreiding plus 25 procent extra verwerken. Vanaf het derde kalenderjaar wordt er dus niet nagegaan hoeveel dieren die landbouwer effectief hield, maar moet hij steeds 125 procent verwerken om de verleende NER-MVW te behouden. Voor de afschaffing van de NER-MVW-regeling konden landbouwers die in een bepaald kalenderjaar minder dieren hielden van de diersoort waarop de NER-MVW betrekking hadden, dat oplossen door hun NER-MVW te annuleren en het kalenderjaar erna weer nieuwe NER-MVW aan te vragen. Door de afschaffing van de NER-MVW is dat niet langer mogelijk. Landbouwers die nu in die situatie verkeren, hebben bij een annulering van hun bestaande NER-MVW niet langer de mogelijkheid om een nieuwe aanvraag van NER-MVW in te dienen. Het risico bestaat dat landbouwers die anders minder dieren zouden houden, er nu bewust voor zouden kiezen om hun veebezetting op peil te houden waardoor ze een annulering van de NER-MVW vermijden. Om dat perverse effect tegen te gaan, wordt een nieuwe paragraaf 29 toegevoegd, zodat landbouwers die in een dergelijke situatie zijn, de mogelijkheid hebben om een aantal maal een schorsing van de toegekende NER-MVW te vragen in geval van minder productie.

De voorwaarden daarvoor zijn ingeschreven in paragraaf 29, eerste lid. De eerste twee voorwaarden zijn veeleer vormelijk van aard. Een landbouwer die van die mogelijkheid wil gebruikmaken, moet uiterlijk op 1 november daarvan melding doen en het moet gaan om een aanvraag die meer dan twee kalenderjaren oud is.

Aangezien de veebezetting op jaarbasis wordt beoordeeld, heeft een landbouwer op 1 november al een duidelijk beeld van het aantal dieren dat hij gaat houden en weet hij ook al of er dat kalenderjaar bijzondere redenen zijn waardoor de

veebezetting gevoelig lager zal liggen dan in andere kalenderjaren. De landbouwer kan op dat moment dus met volledige kennis van zaken beslissen of hij al dan niet van die uitzonderlijke schorsingsmogelijkheid wil gebruikmaken.

De tweede voorwaarde houdt in dat landbouwers geen gebruik van die mogelijkheid mogen maken in de twee eerste kalenderjaren van een NER-MVW-aanvraag. Dat is een logische voorwaarde, die automatisch voortvloeit uit het systeem van de NER-MVW. Volgens de bepalingen van de VLAREME (het besluit van 28 oktober 2016 houdende uitvoering van het Mestdecreet van 22 december 2006) van 28 oktober 2016 daarover moet de landbouwer immers in de eerste twee kalenderjaren van de NER-MVW alleen de gerealiseerde uitbreiding en de 25 procent extra verwerken. De eerste twee kalenderjaren worden schommelingen in de veebezetting dus al opgevangen, waardoor een uitzonderlijke schorsingsmogelijkheid als vermeld in paragraaf 29 niet nodig is.

De laatste twee voorwaarden hebben betrekking op de mestverwerking die een landbouwer nog moet doen. Als basisprincipe geldt daarbij dat de landbouwer de verplichtingen die hij anders zou hebben, maximaal moet invullen. Dat houdt in dat overeenkomstig de bepalingen van de NER-MVW-regeling een landbouwer die aan NER-MVW doet, 125 procent van zijn uitbreiding moet verwerken, waarbij hij 100 procent van zowel de bedrijfseigen mest als de mest afkomstig van de diersoort waarop de uitbreiding betrekking heeft, moet verwerken. Voor de overige 25 procent geldt alleen de voorwaarde dat het om bedrijfseigen mest moet gaan. Daarvoor is er dus geen vereiste met betrekking tot de diersoort waarvan de mest afkomstig moet zijn, en kan het dus om de diersoort van de uitbreiding of om een andere diersoort gaan. Rekening houdend met de bestaande verplichtingen zijn er dus twee voorwaarden ingeschreven, namelijk dat de landbouwer enerzijds alle bedrijfseigen mest moet verwerken van de diersoort waarop de uitbreiding betrekking heeft, en anderzijds dat hij voor de 25 procent extra de bedrijfseigen mest van andere diersoorten moet verwerken. Op die manier wordt ervoor gezorgd dat de landbouwer alle mest die hij in het kader van de NER-MVW-regeling kan verwerken, ook effectief verwerkt voor hij van de uitzonderlijke schorsingsregeling kan gebruikmaken. De schorsingsregeling die hier vastgesteld wordt, is namelijk gericht op landbouwers die door hun lagere veebezetting niet in staat zijn om aan hun verplichtingen in het kader van de NER-MVW-regeling te voldoen.

In de praktijk betekent dat bijvoorbeeld dat landbouwers die maar voor een beperkt gedeelte van hun veestapel gebruikmaken van NER-MVW, schommelingen in hun veestapel afdoende kunnen opvangen en geen gebruik van deze regeling hoeven te maken.

Het tweede lid bepaalt op welk kalenderjaar de melding van de schorsing van de NER-MVW betrekking heeft: dat is dus ook het kalenderjaar waarin de landbouwer minder dieren heeft gehouden en bijgevolg minder NER-MVW kon verwerken. Door de schorsing wordt ook duidelijk gemaakt dat de NER-MVW niet ingevuld mag worden met dieren van een andere diersoort.

Het derde lid verduidelijkt dat een landbouwer maar één keer per vier kalenderjaren een dergelijke melding kan doen. De regeling is immers bedoeld om tegemoet te komen aan uitzonderlijke schommelingen in de veestapel, en dus niet om natuurlijke (kleine) schommelingen op te vangen en evenmin om rekening te houden met een vermindering van de veestapel gedurende een langere termijn. Om dat uitzonderlijke karakter te benadrukken is daarom die beperking vastgesteld dat landbouwers maar eenmaal per vier kalenderjaren een beroep op deze uitzonderlijke regeling kunnen doen.

Het vierde en laatste lid ten slotte bepaalt dat de regeling en de effecten ervan zullen worden geëvalueerd twee jaar na de inwerkingtreding van deze bepaling. In

het kader van die wetsevaluatie zal onder meer nagegaan worden hoeveel bedrijven van de regeling gebruikgemaakt hebben en hoeveel NER-MVW er als gevolg daarvan tijdelijk geschorst zijn. Daarnaast zal nagegaan worden hoeveel NER-MVW er in de tussentijd geannuleerd zijn.

Artikel 6

Hoofdstuk 12. Slotbepalingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning bevat al een afdeling 4. Overgangsbepalingen met betrekking tot milieueffect- en veiligheidsrapportage en een afdeling 4/1. Overgangsmaatregelen met betrekking tot gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren, die is ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015. Daarom werd ervoor gekozen om de overgangsregeling voor de milieu- en omgevingsvergunningen van veehouderijen en mestverwerkingsinstallaties waarvan de vergunningstermijn is afgelopen of afloopt in de loop van 2021, 2022 of 2023, onder te brengen in een afdeling 4/2 met als opschrift: Overgangsmaatregelen voor vergunningen met betrekking tot de programmatische aanpak stikstof.

Artikel 7

Met dit artikel wordt een artikel 394/2 ingevoegd in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Paragraaf 1 van artikel 394/2 voorziet in de verlenging van de vergunningstermijn tot en met 31 december 2023, op voorwaarde dat daarvoor met toepassing van paragraaf 3 een verzoek bij de bevoegde overheid wordt ingediend, met het rapport van de berekening van de impactscoretool. Dat rapport mag maximaal vijf kalenderdagen oud zijn bij de indiening van het verzoek. Vervolgens is vereist dat de bevoegde overheid daarvan uitdrukkelijk akte neemt, wat ze pas kan doen als aan de toepassingsvoorwaarden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, is voldaan. De (uitdrukkelijke) aktename geldt dan als de bevestiging dat de vergunningstermijn is verlengd. Voor verlengingen die conform deze regeling plaatsvonden tot en met 31 december 2023 geldt bovendien een bijkomende verlenging van rechtswege tot en met 30 juni 2024, op voorwaarde dat de Vlaamse Regering voor 1 januari 2023 de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) definitief heeft vastgesteld.

De impactscoretool, vermeld in paragraaf 1, is een onlinetoepassing die ontwikkeld werd om de invloed te berekenen van de stikstofneerslag op het realiseren van de Europese natuurdoelen in de speciale beschermingszones die zijn aangewezen ter uitvoering van de Habitatrictlijn (SBZ-H). Die berekening is vereist bij de opmaak van een vergunningsdossier en de bijbehorende passende beoordeling. De tool wordt gebruikt voor de berekening van de impactscore van veehouderijen en andere bronnen, meer bepaald de bijdrage van de exploitatie aan de kritische depositiewaarde van de stikstofgevoelige habitats binnen de SBZ-H, wat betreft stikstofneerslag via de lucht voor enerzijds vermisting of eutrofiëring, en anderzijds verzuring. Meer informatie daarover is te vinden op <https://impactscore.omgeving.vlaanderen.be> en <https://pww.natuurenbos.be/eutrofiëring-de-lucht>.

De in artikel 394/2 geregelde verlenging van vergunningen geldt eveneens voor de zogenaamde piekbelasters, zijnde bedrijven met een impactscore die hoger of gelijk is aan 50% in het referentiejaar 2015. Dit om te vermijden dat dergelijke bedrijven waarvan de vergunning binnenkort afloopt tussen wal en schip zouden vallen. Door een korte verlenging van de vergunningstermijn komen dergelijke bedrijven alsnog in aanmerking voor een vergoedingsregeling voor bedrijfsstopzettingen die in het PAS kan worden vastgesteld. Het zou evenwel niet billijk zijn om deze bedrijven ook een hogere vergoeding te geven indien de bedrijfsstopzetting op een vroeger tijdstip dan de generieke regeling zou plaatsvinden. Om deze reden wordt dit uitdrukkelijk uitgesloten.

Paragraaf 5 beoogt duidelijk te stellen dat de bepalingen van artikel 99, §2 en §3, van het decreet betreffende de omgevingsvergunning van toepassing blijven. Het betreft de gevallen waarin de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van rechtswege (gedeeltelijk) vervalt.

Krachtens artikel 70, §1, tweede lid, van het decreet betreffende de omgevingsvergunning mag de stedenbouwkundige handeling in stand worden gehouden of mag de ingedeelde inrichting of activiteit verder geëxploiteerd worden na de einddatum in afwachting van een definitieve beslissing over de aanvraag, op voorwaarde dat de vergunningsaanvraag ten minste twaalf maanden voor de einddatum van de vergunning wordt ingediend. Paragraaf 6 van artikel 394/2 heeft tot doel om die termijn van twaalf maanden in te korten zodat een nieuwe vergunningsaanvraag tijdig kan worden ingediend, waarbij rekening kan worden gehouden met de vereisten van de PAS. Dat is van belang voor de later in te dienen hernieuwingsaanvragen van de verlengde vergunningen.

Artikel 8

Gelet op de onzekere situatie die ontstaan is sinds het zogenaamde Stikstofarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 25 februari 2021 en de hangende vergunningsaanvragen, is het voor de dossierbehandeling cruciaal dat er zo snel mogelijk duidelijkheid en zekerheid komt in afwachting van de definitieve PAS. Er zijn dan ook dwingende redenen om af te wijken van de algemene inwerkingtreding van tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Dit artikel bepaalt dat het decreet in werking treedt op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Op die manier kunnen de rechtsonderhorigen nog officieel kennisnemen van de nieuwe regeling over de verlenging van de vergunningstermijnen voor die in werking treedt. De twee bepalingen over de NER-MVW hebben daarentegen uitwerking vanaf 2 maart 2022. Daardoor sluit de inwerkingtreding aan bij de wijzigingen van de NER-MVW-regeling die aangebracht zijn bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 2022 tot wijziging van de VLAREME van 28 oktober 2016, wat betreft de stopzetting van de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking.

Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOOTS
Steven COENEGRACHTS
Arnout COEL
Bart DOCHY
Freya PERDAENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In het Mestdecreet van 22 december 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 juni 2021, wordt hoofdstuk VI, afdeling III, die bestaat uit artikel 35 tot en met 37, opgeheven.

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 juni 2021, wordt hoofdstuk X opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Hoofdstuk X. Organisatorische bepalingen”.

Art. 4. In hoofdstuk X van hetzelfde decreet, opnieuw ingevoegd bij artikel 3, wordt artikel 45 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 45. De Vlaamse Regering kan een of meer commissies oprichten die onderzoek doen naar en advies geven over duurzame teelt- en bemestingspraktijken, en over aangelegenheden die betrekking hebben op omgevingseffecten, met inbegrip van emissies, ruimtelijke effecten en effecten op het klimaat en de biodiversiteit, die veroorzaakt worden door agrarische of para-agrarische activiteiten, zoals het houden van dieren, het telen van planten en de productie, het gebruik, de bewerking, de verwerking, de opslag en het transport van meststoffen. Die aangelegenheden omvatten onder meer methodes, technieken en andere maatregelen om omgevingseffecten te vermijden, te beperken of te verhelpen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vastleggen over onder meer de taken, de werking, de samenstelling, de presentiegelden en in voorkomend geval de vergoedingen voor externe leden van de commissie of commissies, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 5. Aan artikel 84 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 24 mei 2019, worden een paragraaf 28 en 29 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§28. De nutriëntenemissierechten-MVW waarover landbouwers op 1 mei 2022 beschikken, blijven behouden en worden beoordeeld en in voorkomend geval geannuleerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 35, 36 en 37 en de uitvoeringsbesluiten ervan, zoals die van kracht zijn op 1 januari 2022.

§29. In afwijking van artikel 35, 36 en 37 en de uitvoeringsbesluiten ervan, zoals die van kracht zijn op 1 januari 2022, en in afwijking van paragraaf 28 worden de nutriëntenemissierechten-MVW die geannuleerd zouden worden omdat het bedrijf niet voldoende bedrijfseigen mest heeft verwerkt of laten verwerken, niet geannuleerd maar geschorst als tegelijk voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° het bedrijf heeft uiterlijk op 1 november van het kalenderjaar in kwestie aan de Mestbank via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket gemeld dat het in dat kalenderjaar minder dieren heeft gehouden, waardoor de bedrijfseigen productie van dierlijke mest in dat kalenderjaar onvoldoende zal zijn om te voldoen aan de mestverwerkingsplicht met betrekking tot de nutriëntenemissierechten-MVW;
- 2° het bedrijf heeft de aanvraag voor bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking minstens twee kalenderjaren vóór het kalenderjaar in kwestie ingediend;
- 3° het bedrijf heeft voor het kalenderjaar in kwestie de volledige bedrijfseigen productie van dierlijke mest voor de diersoort waarop de uitbreiding betrekking heeft, verwerkt of laten verwerken en beschikt daarvoor ook over de overeenkomstige mestverwerkingscertificaten;

4° als het bedrijf, naast de diersoort waarop de uitbreiding betrekking heeft, in het kalenderjaar in kwestie nog dieren van een andere diersoort heeft gehouden, heeft het bedrijf voor dat kalenderjaar de bedrijfseigen productie van dierlijke mest die afkomstig is van dieren van een andere diersoort, verwerkt of laten verwerken en beschikt het daarvoor ook over de overeenkomstige mestverwerkingscertificaten zodat het bedrijf 25 procent van de uitbreiding verwerkt heeft. Als de bedrijfseigen productie van dierlijke mest kleiner is dan 25 procent van de volledige uitbreiding, is het voldoende dat het bedrijf voor het kalenderjaar in kwestie de volledige bedrijfseigen productie van dierlijke mest verwerkt of laat verwerken en daarvoor over de overeenkomstige mestverwerkingscertificaten beschikt.

In de melding, vermeld in het eerste lid, 1°, noteert de landbouwer op welke aanvraag van nutriëntenemissierechten-MVW zijn melding betrekking heeft.

Voor een bedrijf dat voldoet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, worden de nutriëntenemissierechten-MVW voor het kalenderjaar in kwestie van rechtswege tijdelijk geschorst voor het gedeelte van de nutriëntenemissierechten-MVW waarvoor het bedrijf geen bedrijfseigen productie van dierlijke mest heeft die afkomstig is van de diersoort waarop de uitbreiding betrekking heeft.

Een bedrijf kan maximaal voor één kalenderjaar gedurende een periode van vier kalenderjaren een melding als vermeld in het eerste lid, 1°, doen.

Deze regeling en de effecten ervan zullen worden geëvalueerd twee jaar na de inwerkingtreding van deze bepaling.”.

Art. 6. In hoofdstuk 12 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, wordt een afdeling 4/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4/2. Overgangsmaatregelen voor vergunningen met betrekking tot de programmatische aanpak stikstof”.

Art. 7. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 en bekrachtigd bij het decreet van 9 juni 2021, wordt in afdeling 4/2, ingevoegd bij artikel 6, een artikel 394/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 394/2. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning of een omgevingsvergunning die werd verleend voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, wordt verlengd als voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° de vergunning heeft betrekking op een veehouderij of mestverwerkingsinstallatie waarvan de exploitatie volgens de impactscoretool leidt tot stikstofdepositie via de lucht die een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- 2° ofwel is de vergunningstermijn verstreken in 2021 en werd er een hernieuwingsaanvraag ingediend voor de inwerkingtreding van dit artikel en ten minste twaalf maanden voor de einddatum van de vergunning, maar werd er nog geen definitieve beslissing over genomen, ofwel is de vergunningstermijn verstreken of verstrijkt die in de loop van 2022 of 2023;
- 3° er wordt een verzoek tot verlenging van de vergunningstermijn bij de bevoegde overheid ingediend, die daar uitdrukkelijk akte van neemt conform dit artikel;

4° het verzoek tot verlenging van de vergunningstermijn wordt ingediend uiterlijk op de dag voor de lopende vergunningstermijn is verstreken. Voor de vergunningen waarvan de vergunningstermijn is verstreken voor de inwerkingtreding van dit artikel of waarvan de vergunningstermijn verstrijkt uiterlijk dertig dagen na de dag waarop dit artikel in werking treedt, kan het verzoek alsnog ingediend worden tot uiterlijk 1 september 2022.

De vergunningstermijn wordt, conform dit artikel, verlengd tot en met 31 december 2023. De verlengde vergunningstermijn wordt bovendien van rechtswege verlengd tot en met 30 juni 2024 als voor 1 januari 2023 de programmatische aanpak ter vermindering van de milieudruk afkomstig van stikstof, vermeld in artikel 50ter, §4, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, definitief is vastgesteld.

In dit artikel wordt verstaan onder de impactscoretool: de impactscoretool die via het internet beschikbaar wordt gesteld. Dat instrument voert een gedetailleerde berekening van de impactscore van een inrichting uit, waarvan de uitkomst de procentuele bijdrage is van de inrichting aan de kritische depositiewaarde van zowel de actuele oppervlaktes van habitattypes binnen de speciale beschermingszones die zijn aangewezen ter uitvoering van de Habitatrichtlijn, als van de potentiële oppervlaktes van habitattypes in zoekzones voor de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen van dezelfde speciale beschermingszones. Het betreft de procentuele bijdrage voor enerzijds vermessing of eutrofiëring, en anderzijds verzuring.

§2. De verlenging, vermeld in paragraaf 1, geldt eveneens voor een veehouderij of een mestverwerkingsinstallatie waarvan in het jaar 2015 de stikstofdepositie via de lucht een bijdrage vertegenwoordigt van 50 procent of meer aan de kritische depositiewaarde, voor vermessing of voor verzuring, wat betreft de vermelde oppervlaktes van habitattypes, vermeld in paragraaf 1, volgens de berekening, vermeld in paragraaf 1. Een veehouderij of een mestverwerkingsinstallatie die onder het toepassingsgebied valt van deze paragraaf kan geen aanspraak maken op een bijkomende vergoeding die in het kader van de programmatische aanpak ter vermindering van de milieudruk stikstof, vermeld in artikel 50ter, §4, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, kan worden vastgesteld voor een vroegere bedrijfsstopzetting.

§3. Om de verlenging, vermeld in paragraaf 1, te verkrijgen dient de vergunninghouder een verzoek in bij de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15. Het ingediende verzoek bevat het rapport van de uitgevoerde berekening van de impactscoretool, dat maximaal vijf kalenderdagen oud is op de indieningsdatum van het verzoek. Het rapport bevat minstens de ingevoerde gegevens en het eindresultaat. De ingevoerde gegevens zijn in overeenstemming met de vergunning die geldig is op de indieningsdatum van het verzoek.

§4. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, neemt uitdrukkelijk akte van het verzoek als aan de voorwaarden van paragraaf 1, 2 en 3 is voldaan.

De uitdrukkelijke aktenaamte geldt als bevestiging dat de milieuvergunning of omgevingsvergunning is verlengd overeenkomstig paragraaf 1.

§5. Dit artikel geldt met behoud van de toepassing van de bepalingen, vermeld in artikel 99, §2 en §3.

§6. In afwijking van artikel 70, §1, tweede lid, mogen ingedeelde inrichtingen of activiteiten waarvan de vergunningstermijn wordt verlengd met toepassing van dit artikel, verder geëxploiteerd worden na de nieuwe einddatum van de vergunning

in afwachting van een definitieve beslissing over een hernieuwingsaanvraag, op voorwaarde dat die uiterlijk zes maanden voor de voormelde nieuwe einddatum wordt ingediend.

Art. 8. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 2 en 5 hebben uitwerking met ingang van 2 maart 2022.

Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOUTS
Steven COENEGRACHTS
Arnout COEL
Bart DOCHY
Freya PERDAENS